

«КОНСТИТУЦІЯ – ПРАВНЕ ОБЛИЧЧЯ ВСІЄЇ КРАЇНИ»

28 лютого 2020 року в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося експертне обговорення науково-правового забезпечення конституційної реформи, під час якого презентовано видання «Конституція – правне обличчя всієї країни» (нереалізовані сторінки сучасного українського конституційного процесу)»¹.

У заході взяли участь члени Комісії з питань правової реформи при Президентові України, співробітники Інституту законодавства Верховної Ради, науковці, представники громадськості.

Відкриваючи обговорення, в.о. директора Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України *Євген Бершеда* зупинився на діяльності Інституту в частині аналізу стану конституційного процесу в Україні і вироблення пропозицій щодо його удосконалення. Презентоване видання, за його словами, стало своєрідним підсумком дослідницької діяльності Інституту із систематизації новел конституційного правотворення й підготовки концепції законодавчих змін у рамках напрацювання проектів законів з питань народовладдя.

Співголова Комісії з питань правової реформи при Президентові України, член-кореспондент НАПрН України *Михайло Буроменський* охарактеризував проміжні результати робочих груп Комісії в частині підготовки змін до Конституції України; розвитку кримінального права і законодавства про організацію судової влади та здійснення правосуддя; реформування кримінальної юстиції; розвитку юридичної освіти; реінтеграції тимчасово

¹ «Конституція – правне обличчя всієї країни» (нереалізовані сторінки сучасного українського конституційного процесу): Збірка проектів Конституції України та законопроектів про внесення змін до Основного Закону України, Концепція нової Конституції України та концепції змін до Конституції України: У 2-х т. / Інститут законодавства Верховної Ради України. 2-е вид., переробл. і доповн. Т. 2. Кн. 1. К. : Вид-во «Людмила», 2019. 957 с.; Т. 2. Кн. 2. К. : Вид-во «Людмила», 2019. 471 с.

окупованих територій. При цьому він наголосив на пріоритетності прав і свобод людини і громадянина з урахуванням міжнародних зобов'язань України.

Голова Робочої групи Комісії з питань правової реформи при Президентові України, член-кореспондент НАПрН України **Анатолій Заєць** відзначив фаховий рівень співробітників Інституту законодавства, свідченням чого є їхня участь в усіх комісіях та робочих групах з підготовки змін до Конституції України. Крім того, він підкреслив роль Інституту як унікального майданчика публічного науково-експертного обговорення питань нормотворчості, а також важливість напрацьованих під час таких дискусій пропозицій і рекомендацій, які використовуються у діяльності парламентських комітетів.

Народний депутат України, академік НАН України **Олександр Копиленко** окреслив пріоритети законодавчої діяльності Верховної Ради IX скликання, вказав на важливість імплементації міжнародних норм і стандартів у національне законодавство та чіткого й послідовного виконання положень Угоди про асоціацію України з ЄС. У цьому контексті парламентар відзначив діяльність Інституту законодавства щодо напрацювання спільних законодавчих пропозицій, підготовки і перепідготовки кадрів законотворців разом з інституціями ООН, Ради Європи, ОБСЄ тощо, а також узагальнення зарубіжного позитивного досвіду реформування інститутів державної влади.

Головний науковий співробітник Інституту законодавства Верховної Ради України, член Комісії з питань правової реформи при Президентові України, професор **Михайло Баймуратов** зупинився на зарубіжному досвіді інформаційно-аналітичної, експертної тощо діяльності апаратів парламентів. У світовій практиці така роль, як правило, відводиться дослідницьким службам. Провівши порівняння, вчений довів, що за своїми функціями Інститут законодавства фактично є такою дослідницькою службою, а його кадровий потенціал дозволяє виконувати широкий спектр завдань, пов'язаних із науково-правовим забезпеченням законодавчої діяльності Верховної Ради України.

Завідувач відділу Інституту законодавства Верховної Ради України, професор *Оксана Клименко*, зосередивши увагу на актуальних питаннях розвитку законодавства у сфері народовладдя, відзначила важливість концептуального законотворення, що має враховувати національну конституційну традицію й уроки вітчизняного досвіду щодо конституалізації владних інститутів. У цьому сенсі презентоване видання є унікальним екскурсом по сторінках конституційної правотворчості в нереалізованих зразках, що надалі зберігають невичерпний потенціал для розвитку конституційних ідей та наукової думки в незалежній Україні.